

end indtil 10 Aar efter, at vedkommende Bygning var taget i Brug). Ved Lov Nr. 148 af 31. Marts 1917 blev det Tidsrum, indenfor hvilket Kommunalbestyrelserne skal have denne Ret til at tilstaa Skattelempelser, forlænget indtil 31. Marts 1918 og ved Lov Nr. 155 af 20. Marts 1918 yderligere indtil 31. Marts 1919. Det bestemtes derhos, at de af Indenrigsministeriet i Henhold til Lovene af 3. Juli 1916 og 31. Marts 1917 givne Tilladelser til Kommuner til Anvendelse af førstnævnte Lovs Bestemmelser forbliver i Kraft indtil 31. Marts 1919. Ved Lov Nr. 63 af 12. Februar 1919 blev Gyldigheden af disse Bestemmelser yderligere forlænget for et Aar fra 1. April 1919 at regne, og ved den ny Lov blev de paa ny forlænget, nemlig til 31. Marts 1921.

50. Lov om Ændringer i Lov Nr. 62 af 23. April 1897 om Begunstigelser for en Kreditforening af Ejere af industrielle og dermed i Klasse staaende Ejendomme. (Indenrigsministeren). [A. Sp. 5063—C. Sp. 633, 1217].

Fremsat i *Folketinget* $28/1$ (F. Sp. 3307). 1. Beh. $30/1$ (F. Sp. 3412). Henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer (Gamborg, J. Andersen [Skr.], J. J. Jensen, P. Koch, Johannes Pedersen, Jacob Christensen [Form.], N. C. Christensen, J. Chr. Jensen, Kirk, N. P. Jensen, Lillelund, Westergaard, Hagbart Berg, Parkov, Axel Møller). Betænkning (B. Sp. 1169) afgiven $10/3$. (Ordfører: Johannes Pedersen). 2. Beh. $16/3$ (F. Sp. 4387). 3. Beh. $18/3$ (F. Sp. 4520). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $24/3$ (L. Sp. 1544). 2. Beh. $25/3$ (L. Sp. 1655). 3. Beh. $26/3$ (L. Sp. 1667). Loven stadfæstet 29. Marts 1920. Lov-Tid. Nr. 120).

Loven gaar ud paa følgende Ændringer i ovennævnte Lov:

1. Efter Loven af 1897 maa der i de paagældende Ejendomme ikke af Kreditforeninger ydes Laan af en saadan Størrelse, at Ejendommens Behæftelse med Tillæg af forud prioriterede Beløb kommer til at overstige 200,000 Kr. Dette Beløb foreslaas forhøjet til 600,000 Kr.